

Om Revision.

§§ 34—35.

De i dette Afsnit optagne nye Bestemmelser har til Hensigt at gøre Revisionen saa effektiv og Revisorerne saa uafhængige af Selskabet som gørligt.

I § 34, 4. Stykke foreslaas det, at den Revisionsprotokol, hvori Revisorerne skal indføre Beretning, hver Gang de har foretaget Revision, skal forelægges paa det første derefter stedfindende Bestyrelsesmøde, og at de tilstedeværende Bestyrelsesmedlemmer med deres Underskrift i Protokollen skal bekræfte, at de er gjort bekendt med Indholdet.

Om Generalforsamlingen.

§§ 36—38.

I § 36 er Hovedregelen, at Dagsordenen for en Generalforsamling skal være angivet i Indkaldelsen, der i Overensstemmelse med Vedtægternes Regler herom skal bekendtgøres for samtlige Aktionærer, jfr. § 6, Litra h sammenholdt med § 36. Herfra gælder dog den Undtagelse, at Beslutning vel kan træffes om en Sag, som ikke er anført i Dagsordenen, men at Beslutningen ikke kan bringes til Udførelse, medmindre samtlige stemmeberettigede Aktionærer har godkendt, at der udenfor Dagsordenen træffes Afgørelse i den paagældende Sag.

I § 37 har man foreslaaet optaget — om end i en noget udvidet Form — den allerede efter Retspraksis gældende Regel, at en Bestemmelse, der gaar ud paa indenfor de allerede udstedte Aktiers Kreds at forrykke den mellem disse Aktier bestaaende Fordeling af Aktionærbeføjelser, ikke kan vedtages imod den eller de Aktionærers Stemmer, som forfordeles ved Beslutningen. Herved opnaas bl. a., at den krænkedes Ret til at anlægge Sag til Omstødelse af saadan Beslutning ikke forældes i Løbet af to Maaneder, jfr. § 38, 1. Punktum, men bevares efter de almindelige Regler, jfr. § 38, 2. Punktum.

Om Aktieselskabers Opløsning.

§§ 39—47.

Reglerne i dette Afsnit har været Genstand for en Del Omarbejdelse, idet den gældende Aktieselskabslovs Regler paa dette Punkt i Praksis har vist sig ret ufyldstgørende.

Ligesom i den gældende Lov har man i nærværende Forslag afholdt sig fra at forsøge en udtømmende Opregning af de

Tilfælde, der kan føre til et Selskabs Ophør. Man deler Ophørstilfældene i to Hovedgrupper, nemlig de Tilfælde, hvor Selskabet ved sit Ophør standser sin Virksomhed og alle andre Tilfælde af Ophør.

Den første Gruppe af Tilfælde betegnes som Opløsning og kan foregaa enten ved Likvidation — den saakaldte frivillige Opløsning — eller ved Konkurs. Den anden Gruppe omfatter Fusion og Selskabets Flytning til Udlandet. Opløsningen behandles i §§ 39—44 og 46, de andre Ophørstilfælde i §§ 45 og 47.

I § 40, der er bygget over den gældende Aktieselskabslovs § 35, foreskrives, at den Opløsning af et Selskab, der skal finde Sted, naar dets Aktionærantal ikke mere er 5, sker efter Reglerne for Likvidation. Efter den gældende Lovs § 35 skulde Opløsning først indtræde, naar Aktionærantallet gik ned under tre. Den foreslaaede Regel i § 40 vil derfor — da der i Øjeblikket findes en Del Selskaber med kun tre Aktionærer — medføre, at disse Selskaber tre Maaneder efter nærværende Forslags Ikrafttræden som Lov maa opløses, hvis de ikke forinden har bragt deres Aktionærantal op til fem. Dette Krav synes imidlertid i sig selv ikke at kunne volde særlige Vanskeligheder, navnlig naar henses til, at det er Meningen, at Forslaget først skal træde i Kraft som Lov fra 1. Januar 1925 at regne, jfr. § 67, saaledes at Selskaberne kan antages at faa fornøden Frist til at bringe Forholdene i Orden. Under Hensyn hertil har man ment, at det ikke var fornødent at udarbejde en særlig Overgangsbestemmelse paa dette Omraade.

Under Udarbejdelsen af Reglerne i §§ 41—44 har man haft under Overvejelse Spørgsmaalet om at søge indført særlige Likvidationsregler for insolvente Selskaber, idet det i Praksis hyppigt har vist sig ønskeligt ved Likvidationen af saadanne Selskaber at kunne bringe en Del af Konkurslovgivningens Regler — f. Eks. Afkræftelsesreglerne — til Anvendelse uden at behøve samtidig at ladé Selskabet erklære konkurs. Man har imidlertid ikke fundet det rigtigt at optage saadanne Regler i nærværende Forslag — udover at man i § 43 in fine har foreslaaet Reglerne i Konkurslovens § 15 om Modregning bragt til Anvendelse under Likvidation — idet man maa formene, at Udviklingen af et saadant nyt Retsinstitut først maa undergives mere indgaaende og alsidig Drøftelse og maaske snarest bør løses i Forbindelse med en Reform af Konkurslovgivningen.